

Omgeruild

Ik ben omgeruild in het ziekenhuis, maar mijn ouders weten het niet.

Nee.

Maar ik weet het zeker.

Dit is mijn leven niet.

Dit is het leven van heel iemand anders.

Ik lijk op niemand.

Ze zijn allemaal heel anders hier in huis.

Ze houden van cornflakes en roomijs.

Ik houd van mosterd en oude kaas, snap je.

Heel anders.

Maar je merkt het aan meer dingen.

Ze moeten allemaal heel snel huilen hier in huis en ik huil nooit.

Ik ben heel goed in allerlei sporten, maar hier thuis sport verder niemand.

Begrijp je?

Ik weet niet of ik het ze moet vertellen.

Ik denk dat ik ze verschrikkelijk veel verdriet zou doen.

Dus ik doe maar net of ik ook zo ben. Zoals zij.

Ik vang af en toe een bal expres net niet.

Ik eet heel veel cornflakes.

Als ik hoor dat ze allemaal zitten te huilen bij een film leg ik snel ook een hand over mijn ogen. En dan hoop ik maar dat ze het niet merken.